

mitkám, pokud by ovšem povolení tomu nevadily překážky z příčin veřejných. Z toho je zřejmo, že prekluse námitek podle tohoto ustanovení může stihnouti pouze sousedy a interesenty, kteří činí námítky proti stavbě (§ 39), nikoli však obranu stavebníkovu proti »podmínkám« a modalitám omezujícím stav. povolení. Že zejména mezi interesenty ve smyslu § 37, jejichž námítky mohou býti prekludovány, nelze čítati také stavebníka, plyne zcela jasně z ustanovení §§ 36, 39 a 40 mor. stav. řádu, která přesně rozeznávají mezi žadatelem (stavebníkem) na straně jedné a sousedy i jinými interesenty na straně druhé.

Odmítl-li proto žal. úřad obranu st-lovu pro preklusi dle § 37 stav. řádu, je rozhodnutí jeho nezákonné.

Č. 8461.

Dávky obecní. — Řízení správní: Jak má zv (mor.) naložiti s odvoláním, podaným k němu stranou přímo do rozhodnutí obecní rady stran obecní dávky z nájemného?

(Nález ze dne 28. února 1930 č. 24.726/28.)

V ě c: Josef Vincenc W. v P. proti moravskému zemskému výboru v Brně o odmítnutí odvolání pro nepřislušnost.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad pro nepřislušnost odvolání st-le týkající se předpisu obecní dávky z nájemného na rok 1926, poněvadž směřovalo proti rozhodnutí městské rady v T., ve věci obecních dávek rozhoduje však dle §§ 45 a 6 ob. fin. novely a § 98 obec. zřiz. zv o stížnostech do usnesení obecního zastupitelstva, podaných v zákonné lhůtě a na zákonem stanovené místo podací (srov. též § 838 ob. zřiz. a § 12 zák. č. 76/19), kdežto v daném případě napadl st-l pouze akt obecní rady.

O stížnosti nss uvážil:

Stížnost namítá, že dovolala-li se strana, které nedostalo se poučení o opravném prostředku, zv-u, pak měl tento úřad rozhodnouti o jejím rekursu věcně, resp. nepokládal-li se za příslušna k věcnému rozhodnutí, měl aspoň zakročiti na základě své dozorčí moci a postarati se o odstranění formální vady rozhodnutí nižší stolice.

Pokud stížnost domáhá se věcného rozhodnutí žal. úřadu o svém rekursu, není důvodnou. V daném případě šlo, jak není sporno, o předpis obecní dávky z nájemného. Dle § 44 ob. fin. novely (zák. č. 329/21) předepisuje obecní dávky obecní starosta, a rozhoduje o odvolání obecní zastupitelstvo. Z rozhodnutí obecního zastupitelstva možno se odvolati k bezprostřednímu úřadu dohlédacímu, jehož rozhodnutí jest konečné. Stejná ustanovení obsahují pravidla o vybírání obecní dávky z nájemného v T., usnesená obecním zastupitelstvem dne 4. prosince 1925. Byl tedy žal. úřad oprávněn rozhodovati jen tehdy, když bylo vydáno instanční usnesení obecního zastupitelstva. Není žádného všeobecného předpisu, který by vyšší úřad instanční opravňoval ve věci

rozhodovati, když nižší úřad k rozhodování povoláný opomenul tak učiniti. Na nějaké opatření z moci dozorčí nemá strana dle konstantní judikatury nss-u nároku, a nemůže proto také do odepření takového opatření si stěžovati (§ 2 zák. o ss).

Stížnost však také vytýká, že o rekursu st-le mělo rozhodnutí obecní zastupitelstvo jako kompetentní instance, a že st-l nemůže tohoto rozhodnutí býti zbaven, když pro nedostatek právního poučení obracel se ve svém rekursu na zv.

Nss shledal v tom směru stížnost důvodnou. Podal-li st-l do předpisu dávky z nájemného odvolání u obecního úřadu, kde ve smyslu dávkových pravidel mělo býti podáno a podal-li je včas, pak dle toho, co svrchu uvedeno, jedině obecní zastupitelstvo bylo kompetentní o tomto odvolání věcně rozhodnouti, a jedině ono mohlo odvolání vyhověti nebo je zamítnouti. Proto, uznal-li žal. úřad, že není kompetentním k jeho vyřízení, neměl je zamítati a tím definitivně je vyříditi, nýbrž měl vysloviti svoji nepřislušnost, zároveň však také učiniti opatření, aby odvolání, které včas a na patřičném místě bylo podáno, — byť i strana omylem uvedla v něm jako odvolací stolicí zv, — bylo vyřízeno kompetentním k tomu obecním zastupitelstvem. Neučinil-li zv tak, a zamítl sám ono odvolání definitivně, je toto rozhodnutí jeho nezákonné.

Č. 8462.

Zaměstnanci veřejní: * Pohledávkou státu ze služebního poměru, kterou by bylo lze podle dv. dekretu z 1. prosince 1834, sb. z. soud. č. 2675, vymáhati cestou administrativní srážkami ze služného (pense), není pohledávka náhrady škody, způsobené státu takovým činem úředníka, který nesouvisel s jeho služební funkcí, nýbrž k němuž mu služební postavení jeho poskytlo toliko příležitost.

(Nález ze dne 28. února 1930 č. 12.517/29.)

V ě c: Dr. Alois K. v P. (adv. Dr. Josef Winternitz z Prahy) proti ministerstvu financí o zadržení pensijních požitků.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Náhradními nálezy fin. prokuratury v Praze, vydanými na základě § 89 služ. pragm., a to ze 6. října 1925, z 7. ledna 1926, z 26. února 1926 a z 19. května 1926 byl st-l, vládní rada fin. prokuratury, uznán povinným, aby mimo jiné nahradil čsl. státu částku 226.128'17 Kč s 5% úroky od 6. října 1925, částku 143.668'11 Kč s 5% úroky od 7. ledna 1926, částku 257.015'83 Kč s 5% úroky od 26. února 1926 a částku 87.855'17 Kč s 5% úroky od 19. května 1926, vše do 14 dnů pod exekucí.

Výměrem okresního soudu pro Staré Město a Josefov v Praze z 11. listopadu 1925 byla na podkladě náhradního nálezu z 6. října 1925 povolena k vydobytí vykonatelné pohledávky státu čsl. v částce 226.128 Kč 17 h s příslušenstvím exekuce zabavením všech věcí movitých, dále